

Sygn. akt VI GC 258/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko : (...) Budownictwo Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dawniej Przedsiębiorstwo Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę: 113.173,38 zł

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 22 listopada 2012r. w całości,

II. zasądza od pozwanego (...) Budownictwo Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 108.900,67 zł (sto osiem tysięcy dziewięćset złotych 67/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 98.900,67 zł od dnia 28 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 10.000,00 zł od dnia 29 października 2011r. do dnia zapłaty,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.981,50 zł (siedemnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych 50/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 258/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 listopada 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) sp. o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Budownictwo sp. z o.o. w W. kwoty 113.173,38 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że na podstawie umowy z dnia 12 maja 2011 r. zlecił pozwanemu wykonanie robót budowlanych na obiekcie „autostrada (...), odcinek od T. (węzeł (...)) do R. (węzeł R. Zachodni) od KM 502 + 796,97 – KM 571 + 111,00 odcinek 2: od węzła D. P. do węzła R. Zachodni 537+550 – KM 570 + 300 – odcinek mostowy WD 150”. Pozwany zobowiązał się wykonać przedmiot umowy w terminie do dnia 30 października 2011 r. Pismem z dnia 10 października 2011 r. pozwany złożył powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy z uwagi

na wystąpienie obciążających powoda przerw w harmonogramie pracy. W ocenie powoda powyższe oświadczenie i zaprzestanie prac przez pozwanego było nieuzasadnione. Powód naprowadzał dalej, że poniósł szkodę polegającą na konieczności dokończenia rozpoczętych robót za pozwanego w wysokości 98.900,67 zł. W zakresie tym wskazał, że pozwany nie wykonał robót o wartości 97.758,20 zł, roboty te wykonał powód, ale ich koszt wyniósł 196.658,87 zł; różnica między wskazanymi kwotami stanowi w ocenie powoda wysokość jego szkody. Nadto w przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia kwoty 10.000,00 zł tytułem kary umownej oraz kwoty 4.272,71 zł tytułem odszkodowania zniszczenia deskowań, uszkodzenie sprzętu oraz koszty obsługi zaplecza wynikające z umowy.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego wydanego w sprawie, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że kwestia łączącej strony pisemnej umowy pozostaje sporna wobec faktu, iż w imieniu pozwanego umowa nie została podpisana przez wiceprezesa zarządu J. Z., co oznacza brak właściwej reprezentacji. Nadto pozwany wskazał, że stosownie do treści umowy przysługiwało mu uprawnienie do rozwiązania umowy w przypadku istotnej zmiany stosunków, co w jego ocenie nastąpiło w stanie faktycznym sprawy. Pozwany w tym zakresie powołał się na leżące po stronie powoda wielotygodniowe opóźnienie, które nie wynikało z harmonogramu prac, nie było z pozwanym konsultowane a nadto – narażało go na straty.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas wyrażone stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2011 r. powód (...) sp. o.o. w R. zawarł z pozwanym (...) Budownictwo sp. z o.o. w W. (uprzednio: Przedsiębiorstwo Handlowe (...) sp. z o.o. w S.) umowę realizacyjną nr (...). Przedmiotem umowy było wykonanie robót budowlanych na obiekcie „autostrada (...), odcinek od T. (węzeł (...)) do R. (węzeł R. Zachodni) od KM 502 + 796,97 – KM 571 + 111,00 odcinek 2: od węzła D. P. do węzła R. Zachodni 537+550 – KM 570 + 300 – odcinek mostowy WD 150” (§ 1 umowy). Strony uzgodniły termin zakończenia realizacji kontraktu na dzień 30 października 2011 r. (§ 3 ust. 1 umowy). Szczegółowy harmonogram robót miał zostać ustalony z kierownikiem budowy powoda w dniu wprowadzenia na plac budowy. Zmiany do harmonogramu miały być ustalane na naradach koordynacyjnych (§ 3 ust. 1 umowy). Strony uzgodniły także, iż zmiana umownego terminu zakończenia realizacji przedmiotu umowy możliwa jest w przypadku wstrzymania robót wynikającego z winy powoda. Nadto termin mógł ulec wydłużeniu w przypadku wystąpienia warunków pogodowych uniemożliwiających prowadzenie robót zgodnie ze sztuką budowlaną, potwierdzonych notatką służbową lub wpisem do dziennika budowy (§ 3 ust. 2 i 3 umowy). Szacunkowe wynagrodzenie pozwanego netto za roboty wymienione w załączniku nr 1 do umowy ustalono na kwotę 209.997,67 zł powiększoną o podatek VAT. Właściwe rozliczenie za wykonane roboty nastąpić miało na podstawie rzeczywistych wykonanych robót zatwierdzonych przez kierownika budowy z zastosowaniem cen jednostkowych zawartych w załączniku nr 1 do umowy (§ 6 ust. 1 umowy). W § 10 ust. 6 umowy strony uzgodniły, że w razie wystąpienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie powoda lub pozwanego, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, powód lub pozwany może odstąpić od umowy. W takim przypadku pozwany może żądać wynagrodzenia należnego mu z tytułu wykonania części umowy. W kolejnym ustępie wskazanego paragrafu, strony zastrzegły, iż w przypadku kiedy pozwany nie dotrzymuje terminów częściowych określonych bądź to w harmonogramie robót do umowy, bądź w samej umowie, bądź na naradach koordynacyjnych, powód może bez zgody pozwanego dokonać częściowego ograniczenia zakresu robót objętych umową, a wyłączony zakres powierzyć innej firmie. Powód może również z tego tytułu obciążyć pozwanego karą jednorazową w wysokości 10.000,00 zł (§ 10 ust. 7 umowy). W postanowieniach końcowych umowy strony uzgodniły, że wszelkie oświadczenia woli stron dotyczące umowy będą przedstawione na piśmie, przesłane mailem lub faxem na adresy stron, a w ślad za nim listem poleconym. Powód oświadczył, że właściwym adresem do korespondencji jest adres: (...)-(...) R., ul. (...), pozwany oświadczył, że właściwym adresem do korespondencji jest adres: (...)-(...) W., ul. (...) z G. 21a/14. Strony zobowiązały się wzajemnie informować o wszelkich zmianach podanych adresów (§ 12 ust. 2 i 3 umowy).

dowód : odpisy z KRS: powoda (k. 16-27), pozwanego (k. 28-33, 183-203), wydruk z MSIG (k. 238-250), umowa nr (...) wraz z załącznikami (k. 34 - 51)

Zlecone prace pozwany wykonywał głównie przy pomocy podwykonawcy. Podczas wykonywania robót objętych przedmiotową umową nastąpiła przerwa technologiczna, przy czym przed jej wystąpieniem powód uprzedził pozwanego o powyższym. W związku z wystąpieniem ww. przerwy powód zaproponował pozwanemu realizację prac na innym obiekcie, co miało na celu minimalizację strat pozwanego związanych z przestojem, jednakże pozwany propozycji tej nie przyjął. Powód wyznaczył pozwanemu termin wznowienia prac objętych umową na koniec września 2011 r., jednakże pozwany w przyczyn logistycznych – związanych z zakwaterowaniem pracowników oświadczył, że prace może wznowić od 05 października 2011 r.

Po zakończeniu ww. przerwy technologicznej pozwany od dnia 05 października 2011 r. wznowił prace na inwestycji. Po otrzymaniu od powoda płatności za wcześniej wystawioną fakturę VAT nr (...), pismem z dnia 10 października 2011 r., doręczonym powodowi w dniu 11 października 2011 r., pozwany powołując się na § 10 ust. 6 umowy oświadczył, iż rozwiązuje umowę stron ze względu na wystąpienie przerw nieprzewidzianych w harmonogramie prac załączonym do umowy z winy powoda (brak możliwości prowadzenia prac przy ustroju niosącym), wskazując przy tym, iż powyższe wiąże się z ponowną mobilizacją jak również z dużo większym kosztem wykonania prac, co naraziłoby pozwanego na straty. Na rozprawie w dniu 03 marca 2015 r. (k. 360 verte) wiceprezes zarządu pozwanej spółki oświadczył, iż po części podstawą odstąpienia przez pozwanego od umowy zwartej z powodem była fakt, iż podwykonawca pozwanego odstąpił od umowy z pozwanym.

Powód nie uznał wskazanego oświadczenia pozwanego za skuteczne i wezwał go do dokończenia rozpoczętych robót. Poinformował także pozwanego, iż odmowa wznowienia robót spowoduje powołanie wykonawcy zastępczego na koszt i ryzyko pozwanego. Wobec braku wznowienia robót przez pozwanego powód powierzył ich wykonanie innemu podmiotowi w ramach wykonawstwa zastępczego, nadto w oparciu o § 10 ust. 7 umowy obciążył pozwanego karą umowną w wysokości 10.000,00 zł, co znalazło odzwierciedlenie w nocie księgowej nr (...) z dnia 19 października 2011. We wskazanej nocie powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. należności w terminie 3 dni od otrzymania noty. Nota została doręczona w dniu 25 października 2011 r.

Powód wykonał zakres robót, których nie zrealizował pozwany. Roboty te wykonał własnymi siłami jak również przy pomocy wykonawców. Wartość robót, których pozwany nie wykonał wyniosła 97.645,25 zł, przy czym zgodnie z umową stron, pozwany za wykonanie tych robót otrzymałby od powoda kwotę 97.758,20 zł. Łączne koszty wykonania przez powoda prac zastępczych wynoszą 190.898,31 zł. Wskazana kwota wynika w dużej mierze z okoliczności, iż na przedmiotowej inwestycji powód nie był inwestorem, ale jednym z wykonawców i po zaprzestaniu wykonywania prac przez pozwanego celem uniknięcia grożących powodowi wysokich kar umownych za opóźnienia w realizacji inwestycji, musiał w krótkim czasie znaleźć innych wykonawców, którzy dokończą prace za pozwanego. Powyższe było jednym z czynników znacząco wpływającym na cenę robót.

Powód obciążył pozwanego kwotą 4.272,71 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie deskowań, uszkodzenie sprzętu oraz koszty obsługi zaplecza. Na powyższą należność składa się kwota 701,10 zł którą powód poniósł w związku z naprawą kompresora, wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 128), koszty materiałów zniszczonych i ich napraw określone w fakturach VAT nr (...) na kwotę 816,14 zł (k. 130), (...) na kwotę 1.777,85 zł (k. 131), a także koszt obsługi zaplecza w kwocie 977,62 zł określony w fakturze nr (...) (k. 132).

dowód : pismo pozwanego z dnia 10.10.2011 r. (k. 52), potwierdzenie przelewu z dnia 10.10.2011 r. (k. 53), pismo powoda z dnia 11.10.2011 r. (k. 54-55), pismo powoda z dnia 19.10.2011 r. wraz z załącznikiem – notą księgową nr (...) oraz pocztowym potwierdzeniem odbioru (k. 56-59), korespondencja mailowa stron (k. 60-66), faktura VAT z dnia 12.09.2012 r. nr (...) (k. 67), protokół częściowego finansowego rozliczenia robót z dnia 30.08.2011 r. (k. 68-69), końcowy protokół zaawansowania robót (k. 70), przejściowy protokół zaawansowania robót (k. 71), protokół częściowego finansowego rozliczenia z dnia 24.01.2012 r. (k. 72), protokół techniczny końcowego odbioru robót budowlanych z dnia 24.01.2012 r. (k. 73), faktura VAT z dnia 24.01.2012 r. (k. 74), faktura nr (...) (k. 75), protokół

częściowego finansowego rozliczenia z dnia 24.01.2012 r. (k. 76), zestawienie kosztów poniesionych przez powoda w związku z wprowadzeniem własnych pracowników jako wykonawstwo zastępcze (k. 78), faktury VAT (k. 79-114, 128, 130-132), karty pracy (k. 115-721), listy płac (k. 122-126), pismo z dnia 29.02.2011 r. (k. 127), protokół zdawczo – odbiorczy (k. 129), pismo powoda z dnia 23.09.2011 r. (k. 133), zeznania świadka M. N. (złożone na rozprawie w dniu 10.06.2014 r. k. 258-259), zeznania świadka M. K. (złożone na rozprawie w dniu 10.06.2014 r. k. 259-260), zeznania powoda w imieniu którego zeznawał członek zarządu J. S. (złożone na rozprawie w dniu 29.07.2014 r. k. 284-285), obmiar robót (k. 323-326) opinia biegłego sądowego D. L. z października 2014 r. (k. 300-310), wyjaśnienia biegłego sądowego D. L. z 01.12.2014 r. (k. 350-352), wyjaśnienia biegłego sądowego D. L. złożone na rozprawie w dniu 03.03.2015 r. (k. 359) zeznania pozwanego w imieniu którego zeznawał wiceprezes zarządu J. Z. złożone na rozprawie w dniu 03.03.2015 r. (k. 359-360), opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości B. B. z dnia 12.05.2015 r. (k. 392-403), opinia uzupełniająca ww. biegłego z dnia 17.07.2015 r. (k. 444-447), pismo powoda z dnia 09.02.2012 r. wraz z załącznikiem (k. 418-419), umowa realizacyjna z dnia 07.11.2011 r. (k. 420-424).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych w toku ustaleń faktycznych w zakresie odzwierciedlonym w tych ustaleniach, uznając dowody te za wiarygodne jako tworzące spójną i logiczną całość.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożonych przez strony. W ocenie Sądu są one rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania słuchanych w sprawie świadków a także zeznania powoda i pozwanego albowiem przeprowadzone w sposób bezpośredni wykazywały się dużą dozą prawdziwości, były wewnętrznie spójne, jasne i logicznie się uzupełniały.

Za w pełni wiarygodną Sąd uznał także opinię biegłego sądowego z zakresu budownictwa D. L., uzupełnianą i wyjaśnianą ustanie na rozprawie. Wymienionej opinii Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ została ona sporządzona przez osobę kompetentną, posiadającą wiedzę oraz doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie. Biegły udzielił odpowiedzi na zadane pytania w sposób zrozumiały i wyczerpujący ustosunkowując się do zarzutów stron.

Za w pełni wiarygodną Sąd uznał także opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości B. B.. Sąd uznał ww. opinię biegłego za logiczną i wyczerpującą oraz nie budzącą wątpliwości co do rzetelności jej sporządzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wniesione w przedmiotowej sprawie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Strony niniejszego sporu łączyła umowa o roboty budowlane. Stosownie do treści art. 647 k.c., przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Celem umowy o roboty budowlane jest wzniesienie (w całości albo w części) określonego w projekcie "obektu budowlanego", czyli budynku lub innej budowli względnie kompleksu obiektów. Obowiązki inwestora podzielić można w myśl przepisu art. 647 k.c. na trzy grupy, a mianowicie: na obowiązki związane z przygotowaniem robót budowlanych, z ich wykonaniem oraz z zapłatą wynagrodzenia. Obowiązki wykonawcy polegają przede wszystkim na wykonaniu obiektu zgodnie z umową i normami prawa budowlanego, zabezpieczeniu placu budowy oraz na oddaniu zdatnego do użytku wybudowanego obiektu budowlanego.

W okolicznościach niniejszej sprawy w świetle twierdzeń powoda i zarzutów pozwanego istotne znaczenie miało ustalenie w pierwszej kolejności czy strony związane były umową o roboty budowlane z dnia 12 maja 2011 r. Strona pozwana zarzuciła, że kwestia łączącej strony pisemnej umowy pozostaje sporna wobec faktu, iż w imieniu pozwanego umowa nie została podpisana przez wiceprezesa zarządu J. Z., co oznacza brak właściwej reprezentacji. Przepis art. 648 § 1 k.c. stanowi, że umowa o roboty budowlane powinna być stwierdzona pismem. Wskazany przepis nie przewiduje

rygoru nieważności w przypadku braku zachowania formy pisemnej. Zmiana kodeksu cywilnego dokonana ustawą z dnia 14 lutego 2003 r. wprowadziła w § 3 art. 74 k.c. zasadę, że przepisów o formie pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych nie stosuje się do czynności prawnych w stosunkach między przedsiębiorcami. W konsekwencji, w tych stosunkach, a z takimi mamy do czynienia w obecnie rozpoznawanej sprawie, fakt zawarcia umowy o roboty budowlane i jej treści może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, bez żadnych ograniczeń. W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że strony łączyła umowa o roboty budowlane z dnia 12 maja 2011 r. Na powyższe wskazuje okoliczność, że pozwany wykonał część prac nią objętych, za co otrzymał wynagrodzenie, a nadto sam pozwany powołał się na § 10 ust. 6 ww. umowy oświadczając w piśmie z dnia 10 października 2011 r., iż rozwiązuje umowę stron ze względu na wystąpienie przerw nieprzewidzianych w harmonogramie prac załączonym do umowy z winy powoda.

W dalszej kolejności rozważeniu podlegają skutki prawne ww. oświadczenia pozwanego z dnia 10 października 2011 r., w którym oświadczył on, iż rozwiązuje umowę stron ze względu na wystąpienie przerw nieprzewidzianych w harmonogramie prac załączonym do umowy z winy powoda. We wskazanym oświadczeniu pozwany powołał się na § 10 ust. 6 umowy stron, zgodnie z którym w razie wystąpienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie powoda lub pozwanego, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, powód lub pozwany może odstąpić od umowy. Spełnienia powyższej przesłanki pozwany upatrywał w wystąpieniu przerw nieprzewidzianych w harmonogramie prac załączonym do umowy z winy powoda (brak możliwości prowadzenia prac przy ustroju niosącym), wskazując, iż powyższe wiąże się z ponowną mobilizacją jak również z dużo większym kosztem wykonania prac, co naraziłoby pozwanego na straty. Dokonując analizy ustalonego stanu faktycznego, Sąd Okręgowy uznał, że pozwany nie był uprawniony do odstąpienia od umowy. W zawartej umowie strony uzgodniły termin zakończenia realizacji kontraktu na dzień 30 października 2011 r. Szczegółowy harmonogram robót miał zostać ustalony z kierownikiem budowy powoda w dniu wprowadzenia na plac budowy. Zmiany harmonogramu miały być ustalane na naradach koordynacyjnych. Strony uzgodniły także, iż zmiana umownego terminu zakończenia realizacji przedmiotu umowy możliwa jest w przypadku wstrzymania robót wynikającego z winy powoda. Nadto termin mógł ulec wydłużeniu w przypadku wystąpienia warunków pogodowych uniemożliwiających prowadzenie robót zgodnie ze sztuką budowlaną, potwierdzonych notatką służbową lub wpisem do dziennika budowy. Z powyższego wynika, że strony przewidziały przy zawieraniu umowy i dopuszczały możliwość wystąpienia przerw w wykonywaniu robót przez pozwanego. Wystąpienie wskazanych przerw jest okolicznością zdarzającą się podczas realizowania prac na podobnych inwestycjach, na co wskazywali słuchani w sprawie świadkowie. Pozwany jako profesjonalista miał świadomość powyższego. Nadto należy mieć na uwadze, iż w trakcie przerwy technologicznej powód zaproponował pozwanemu realizację prac na innym obiekcie, jednakże pozwany propozycji tej nie przyjął. Dodać należy, iż po zakończeniu przerwy technologicznej pozwany wznowił prace na inwestycji, przy czym samodzielnie określił termin przystąpienia do robót wskazując datę późniejszą niż data ustalona przez powoda. Złożenie przez pozwanego oświadczenia o rozwiązaniu umowy nastąpiło po tym jak wznowił pracę na inwestycji oraz otrzymał od powoda płatność za wcześniej wystawioną fakturę VAT. Dla oceny powyższego nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż słuchany w charakterze strony wiceprezes zarządu pozwanej spółki oświadczył, iż po części podstawą odstąpienia przez pozwanego od umowy zwartej z powodem była fakt, iż podwykonawca pozwanego odstąpił od umowy z pozwanym. W świetle powyższych rozważań stwierdzić należało, że pozwana spółka nie odstąpiła skutecznie od umowy zawartej z powodem, w konsekwencji zaktualizowały się uprawnienia powoda przewidziane na wypadek braku realizacji prac przez pozwanego.

W okolicznościach niniejszej sprawy strony w umowie uzgodniły, iż w przypadku kiedy pozwany nie dotrzymuje terminów częściowych określonych bądź to w harmonogramie robót do umowy, bądź w samej umowie, bądź na naradach koordynacyjnych, powód może bez zgody pozwanego dokonać częściowego ograniczenia zakresu robót objętych umową, a wyłączony zakres powierzyć innej firmie (§ 10 ust. 7 umowy). Z powyższego uprawnienia powód skorzystał, o czym poinformował pozwanego uprzednio wzywając go do podjęcia prac. Jak zostało ustalone w przedmiotowej sprawie, powód wykonał zakres robót, których nie wykonał pozwany. Roboty te wykonał własnymi siłami jak również przy pomocy wykonawców, ponosząc z tego tytułu koszty znacznie przekraczające wynagrodzenie, które zapłaciłby pozwanemu za dokończenie robót. Wysokość wskazanych kosztów poniesionych przez powoda

wyniosła 196.658,87 zł, co wynika z przedłożonych przez powoda dowodów. Wartość robót których pozwany nie wykonał wyniosła 97.645,25 zł, przy czym zgodnie z umową stron, pozwany za wykonanie tych robót otrzymałby od powoda kwotę 97.758,20 zł. Mając na uwadze powyższe, pozwany winien zwrócić stronie powodowej koszty, które powód poniósł w ramach wykonania zastępczego ponad kwotę wynikającą z umówionej przez strony wysokości wynagrodzenia pozwanego za prawidłowo wykonane prace. Tym samym w ramach odszkodowania pozwany winien zapłacić powodowi 98.900,67 zł, której to kwoty powód domagał się w pozwie. Gdyby bowiem pozwany wykonał zleczone mu prace to otrzymałby umówione wynagrodzenie a powód nie musiałoby stosować instytucji wykonania zastępczego i wydatkować na to dodatkowych sum.

Odnosząc się do żądania zasądzenia kwoty 10.000,00 zł tytułem kary umownej, wskazać należy, iż stosownie do treści art. 484 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikającej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Kara umowna jest odszkodowaniem umownym i dłużnik godząc się na zapłatę kary umownej, bierze na siebie gwarancję wykonania zobowiązania wynikającego z umowy. Kara umowna przysługuje również wierzycielowi nienależnie od poniesionej szkody. W zawartej umowie strony uzgodniły, iż powód może obciążyć pozwanego karą jednorazową w wysokości 10.000,00 zł w przypadku kiedy pozwany nie dotrzymuje terminów wykonania robót. W niniejszej sprawie pozwany bezspornie nie wykonał części prac, przy czym – jak zostało ustalone – odstąpienie od umowy przez pozwanego było niezasadne. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał zasadność żądania przez powoda kary umownej.

Powód objął żądaniem pozwu również roszczenie o zapłatę kwoty 4.272,71 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie deskowań, uszkodzenie sprzętu oraz koszty obsługi zaplecza wynikające z umowy. Powód dochodzi więc od pozwanego naprawienia szkody wyrządzonej przy wykonywaniu robót budowlanych. Podstawę prawną żądań pozwu stanowi norma art. 415 k.c. w zw. z art. 361 k.c. W myśl art. 415 k.c. kto z winy własnej wyrządził szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia. Z kolei art. 361 k.c. wskazuje że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§1) a powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§2). W ocenie Sądu Okręgowego żądanie w powyższym zakresie nie zostało wykazane. Powód nie udowodnił, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za zniszczenie deskowań czy też uszkodzenie sprzętu – w sprawie nie zostały zaferowane wystarczające dowody pozwalające na przyjęcie powyższego. Również podstawa żądania kosztów obsługi zaplecza nie została wykazana.

Mając na uwadze powyższe w oparciu o przepis art. 347 k.p.c., zgodnie z którym po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza, Sąd w punkcie I wyroku uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 22 listopada 2012 r. W punkcie II w oparciu o ww. przepisy oraz art. 471 k.c. i 483 § 1 kc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 108.900,67 zł oraz w punkcie III oddalił powództwo w pozostałym zakresie. O odsetkach za opóźnienie w zapłacie orzeczono stosowanie do art. 481 § 1 k.c.

Orzekając w punkcie III wyroku o kosztach postępowania, Sąd oparł się o regulację art. 100 k.p.c., który stanowi, iż w razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W tym względzie strony procesu powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę. Koszty strony powodowej to kwota 18.225,19 zł. Przy czym na koszty powoda składają się : opłata od pozwu w kwocie 5.659,00 zł m koszty stawienia świadka 21 zł, opinie biegłych 4.986,48 zł , 4.196,87 zł oraz 460,82 zł , koszty zastępstwa procesowego 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł , w sumie 18.941,17 zł.

Powód utrzymał się ze swoim roszczeniem w 96,22 %. Koszty strony pozwanej to kwota 6.447,00 zł, (2.830,00 zł opłata od sprzeciwu, 3.600 zł koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa w sumie 6.547,00 zł) przy czym pozwany utrzymał się ze swoim roszczeniem w 3,78 % co w odniesieniu do ww. kwoty daje sumę 243,69 zł. Różnica pomiędzy kwotą 18.225,19 zł a 243,69 zł daje sumę 17.981, 50 zł i tą właśnie sumę pozwany powinien zwrócić powodowi tytułem kosztów procesu.